

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713216126
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713216126.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom vo Švajčiarsku, Industriestrasse 13C, 6300 Zug, IČO: CHE 10.023.266 (predtým Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, IČO: 35 925 922,), zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: O. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. S. XXX, XXX XX O. - N., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom ul. Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 669,71 Eur istiny a príslušenstva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 06. 10. 2014 č. k. 16C/5/2014 - 79, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 142,78 Eur, do troch dní po právoplatnosti uznesenia, **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1, 3 O. s. p. O náhrade trov vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. z dôvodu, že žalobca zobral žalobu späť po podanej námietke premlčania, ktorú vzniesol zástupca vedľajšieho účastníka na pojednávaní. O ostatných trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti uzneseniu okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že dôvodom späťvzatia žaloby bolo, že súd v súlade s ustanovením § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa je povinný prihliadnuť na premlčanie práva. Preto žalobca využil dispozičné právo podľa § 96 ods. 1 O. s. p. V čase, keď právny predchodca žalobcu podal na súde návrh na začatie konania, nebolo toto zákonné ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa platné a účinné. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vzniesol námietku premlčania v čase, kedy bolo úradnou povinnosťou súdu na premlčanie práva prihliadnuť. Žalovaný, ako spotrebiteľ, by dosiahol v konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka práve z tohto dôvodu. Okrem toho polemizuje s účelnosťou uplatňovania alebo bránenia práva vedľajším účastníkom, ktorý v obdobných prípadoch hromadne vstupuje do súdnych konaní bez základnej znalosti o spore. V každom prípade sa pritom dáva zastúpiť advokátom bez zreteľa na skutkovú či právnu náročnosť sporu, preto je nevyhnutné dôsledne rozlíšiť právo dať sa zastúpiť advokátom a právo na náhradu trov konania, ktoré je podmienené účelnosťou vynaložených trov. Domáhal sa zmeny napadnutého rozhodnutia tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania neprizná.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník zastúpený splnomocneným advokátom. Poukázal na to, že združenie legitímne vstúpilo do konania v súlade s § 93 ods. 2, 3 O. s. p. z vlastného podnetu, pretože išlo o spotrebiteľský spor. Pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré skončilo zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby, je nutné posudzovať len procesné kritériá úspechu či neúspechu žalobcov. Nebolo preukázané, aby žalovaný svojím správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Na druhej strane žalobca vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu späť v celom rozsahu, čím zavinil procesné zastavenie konania. Žalobca teda nedosiahol v súdnom konaní to, čo od žalovaného žiadal, a preto je potrebné tento stav považovať za jeho procesný neúspech. Má za to, že žalobca práve po písomnom vyjadrení a oboznámení sa s obsahom vyjadrenia vedľajšieho účastníka vzal žalobu v celom rozsahu späť, čo nasvedčuje tomu, že vstup do konania zo strany vedľajšieho účastníka naplnil svoj primárny cieľ, teda ochranu práv žalovaných spotrebiteľov. Argumentáciu žalobcu upierajúcu právo na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi označil za rozpornú so zákonom a princípom rovnosti zbraní, hodnotí ju ako bezprecedentnú snahu dodávateľa o znefunkčnenie činnosti spotrebiteľského združenia. Práve žalobca masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných spravidla nemajetných spotrebiteľov. Pokiaľ sa žalobca domáha aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p., má za to, že tu neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa. Citoval z viacerých rozhodnutí prevažne krajských súdov SR, ktoré v obdobných veciach považovali trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za dôvodné a účelné, sledujúce legitímny cieľ. Navrhol uznesenie prvostupňového súdu potvrdiť ako vecne správne a zaviazat' žalobcu aj na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p., uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd považuje za nespornú skutočnosť, že vedľajší účastník na strane žalovanej - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie Legionárov 5, IČO: 42 176 778, je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje Zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Takýto vedľajší účastník sa môže podľa § 93 ods. 1, 2 O. s. p. zúčastniť popri navrhovateľovi alebo odporcovi konania aj bez toho, aby musel preukazovať existenciu právneho záujmu na výsledku konania. Pokiaľ takýto vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania v zmysle ustanovenia § 93 O. s. p. platného a účinného v čase do 31. 12. 2014, pre legitimitu jeho vstupu postačovalo preukázať, že ide o takéto občianske združenie. Vstupu takéhoto účastníka mohol zabrániť len účastník, ktorého chcel v konaní podporovať, a to výslovnou námietkou proti tomuto vstupu, čo v tomto prípade nebolo naplnené. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu mal teda vedľajší účastník oprávnenie v tomto konaní vystupovať ako vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorá bola spotrebiteľkou, keď priamo špeciálna zákonná úprava v zmysle § 93 ods. 2 O. s. p. (do 31. 12. 2014) mu tento vstup umožnila. Pretože podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že rovnako aj vedľajší účastník má právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a samozrejme aj právo na náhradu trov konania, teda aj náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 137 ods. 1 O. s. p. Zo spisu je zistené, že vedľajší účastník v konaní podal písomné vyjadrenie, kde sa k sporu vyjadroval, navrhoval okrem iného skúmať, akú sumu žalovaný spotrebiteľ žalobcovi a jeho právnemu predchodcovi doposiaľ uhradil, to znamená, navrhoval žalobcovi uložiť predloženie evidencie všetkých došlých úhrad žalovanej v predmetnej veci, ďalej navrhol, aby žalobca špecifikoval a bližšie vysvetlil svoje tvrdenie o zosplatnení úveru a predložil o tom dôkaz a navrhol špecifikovať, z čoho pozostáva uplatnená suma 669,71 Eur a kedy sa tá-ktorá splátka úveru stala splatnou. Pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť tri roky pred podaním žaloby, vzniesol námietku premlčania.

Vzhľadom na uvedené, aj keď je pravdou, že ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je orgán rozhodujúci o nároku vyplývajúcom zo spotrebiteľskej zmluvy povinný prihliadať na premlčanie aj bez návrhu, je účinné od 01. 05. 2014 a vyjadrenie vedľajšieho účastníka je datované dňom 15. 08. 2014, nemožno konštatovať, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka by v danej veci nebolo účelné a že by nemal mať preto právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na vyššie citované vyjadrenie vedľajšieho účastníka je zrejmé, že tento namietal aj voči konkrétnym skutočnostiam týkajúcich sa zmluvného vzťahu a argumentoval vecne s prehľadom v prejednávanej veci. Vzhľadom

na uvedené odvolací súd napadnutý výrok o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd aj napriek tomu, že vedľajší účastník bol v konaní úspešný, pretože odvolací súd neuznal dôvody odvolania za relevantné, nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd k tomu uvádza, že ide o rozhodnutie o trovách konania, kde skúmať správnosť, účelnosť a dôvodnosť trov konania je oprávnený súd, písomné vyjadrovanie sa k tejto veci s poukazom na známu a často sa opakujúcu problematiku v rozhodovaní s citáciou z mnohých rozhodnutí považuje odvolací súd za neúčelné a nadbytočné pre toto rozhodnutie, a preto vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.